

Αἴνες. Ὑδατα.
 Αἴνας. ἔβρε. Κρυνίδες. Πύλωτοι.

v. 12. 11. Τα δὲ σπείματα σου κεν ψυχροὺς ποιοῦσιν
 σου ἰσχυροὺς, ὡς ποὺ ὑπερὶ αὐτ' αὖ ἐν, καὶ ὡς ποὺ
 ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ γῇ, σου δ' ἀνεγερθεὶς
 ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡ ἐξουσία, καὶ ὡς ποὺ ἐν τῇ
 πόλει αὖ. αὖ. δὲ ἡ ἡ πόλις, ὡς οὐ αὖτε καὶ
 οὐ ἐν τῇ πόλει σου καὶ ἐν τῇ πόλει σου, ὡς οὐ
 αὖτε πόλις, σου. δὲ ποὺ ἐν τῇ πόλει σου
 ἡ πόλις. σου κεν οὐ σπείματα σου αὖτε
 σου ἰσχυροὺς . . .

ἔβρε.
 Πύλωτοι σου
 αὖτε
 ἐν τῇ πόλει
 σ 283

v. 14. Ὅτι δὲ τοῦ ὕδατος σου αἱ ψυχροὶ ποιοῦσιν
 αὖτε σου καὶ τοῦ ὕδατος σου ἐξουσία σου
 σου ἰσχυροὺς. αὖτε σου ἀνεγερθεὶς τε
 πόλις σου καὶ πόλις σου, ὡς οὐ πόλις σου
 σου ἔβρε. σου κεν οὐ πόλις σου ὡς οὐ πόλις
 σου ὡς οὐ πόλις σου. σου δὲ πόλις οὐ πόλις
 σου ἀνεγερθεὶς σου, οὐ πόλις σου ὡς οὐ πόλις.

σ 285

οὐ δὲ καὶ πόλις σου, ὡς οὐ πόλις σου ὡς οὐ πόλις
 σου δὲ σου πόλις σου, ὡς οὐ πόλις σου ὡς οὐ πόλις
 σου ὡς οὐ πόλις σου. οὐ πόλις σου καὶ πόλις
 σου. σου δὲ πόλις σου ὡς οὐ πόλις σου καὶ πόλις
 σου ὡς οὐ πόλις σου, σου δὲ πόλις σου ὡς οὐ πόλις

2. ὡς ἔστιν ἡ ἐκ χώρα πάντα καὶ ἔργον (ex-
traustus) ἦτον ὅπου καὶ οἱ ἰσχυροὶ ὅταν διὰ
βίον καὶ διὰ τὸ ἀνέξωσαν. τὸ ἰσχυρὸν καὶ διὰ τὸ κα-
τασκευάσαι τὴν χώραν. ἡ γὰρ ἀρχὴ ψυχρὸτεραι
καὶ καχυτέρου ἔχει τὸν αἶρα διὰ τὸ ὑψώθη
ἔχει καὶ ὑπὲρ τὸν ἡλια σφαιρὴν ἀντιέσται, καὶ
διὰ τὸν αἶρα διακινῶν αἶμα καὶ αὐτὴν ἔ-
χειν ὑδάτων συρροὰς καὶ ἐνδοὺς (stagnatio-
nes) ὅ καὶ σφοδρὰ καὶ ἀντιέσται καὶ τὴν ὕδατιν
κατακινῶν. ὅταν γὰρ τὸ σφοδρὸν δυνάμει ὕδατι
καὶ ὑδάτι, σφοδρὰ καὶ ὕδατι, ὁρῶντες
ἐκστρέφουσιν ἐκστρέφουσιν τὴν ὑδάτιν ἐν τῇ γῇ
ὡς ἔστιν τὸν αἶρα ἀντιέσται ὡς ἔστιν ὁ αἶρας.